

Παρά τὴν στενότητα τῆς ἐγκριθείσης πιστώσεως ἔγινε καὶ εἰς τὴν Ἀνάληψιν καὶ εἰς τὸ Τεγεατικὸν Μουσεῖον ἀρκετὰ ἐπιτυχῆς ἐργασία, καθ' ἣν γόνιμος εἰς καλὰς παρατηρήσεις ὑπῆρξεν, ὅπως πάντοτε, ἡ δόκιμος ἐπιστασία τοῦ τεχνίτου Τριαντ. Κοντογιώργη.

Ἐκ τῶν κυριωτέρων εὐρημάτων εἶναι κρατῆρ εὐμεγέθης, ὕψ. 0.47 μ., μελαμβαφῆς μὲ λαβῆς, ποῦ ὑποδεικνύουν χάλκινον πρότυπον (πίν. 48α). Τοῦτον εὐρέθησαν πάντα τὰ συνανήκοντα συντρίμματα ἐντὸς στρώματος ἀδιατάκτου, καλυπτιομένου ἀπὸ τοῦς καταπεσόντας, κατὰ τὴν καταστροφὴν πιθανῶς τοῦ 147 π.Χ., κέραμους τῆς στέγης. Οἱ κέραμοι εἶναι ἀποκλειστικῶς στρωτῆρες λακωνικοῦ τύπου. Εἰς τούτων μετρεῖ μῆκος 0.95 μ., ἀνώτερον πλάτος 0.442 μ. καὶ κατώτερον 0.39 μ. Ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ στρώματος παρὰ τὸν κρατῆρα εὐρέθησαν μόνον νεωτέρων ἀγγείων κομμάτια, ὡς τῶν λεγόμενων ἡλειακῶν, ἀλλ' οὐδὲν γραπτὸν ὄστρακον. Πάντα τὰ ἀνωτέρω εὐρέθησαν ἐντὸς οἰκῆματος, τὸ ὁποῖον ὠνομάσαμεν Δ, ὡς δυτικῶς τοῦ τόπου, ὅπου συνελέχθησαν τὰ τεμάχια τοῦ ἀγγείου τῆς Λήδας, κείμενον. Τοῦτο, ἀφοῦ ἐφωτογραφήθη καὶ ἐσχεδιάσθη, ἐπεχώσθη καὶ πάλιν, διότι ἄλλως θὰ ἐξετίθεντο εἰς τελείαν διάλυσιν καὶ καταστροφὴν οἱ εὐτελεῖς ξηρότοιχοι. Ἀκάλυπτον διετηρήσαμεν τὸ ὑποτιθέμενον ρυττανεῖον καὶ τὴν παρακειμένην οἰκίαν μὲ τὸν λεγόμενον θρόνον.

Εἰς ἄλλην θέσιν ΒΔ. καὶ παρὰ τὰ «μαγαζεῖα» ἠρευνήθη δωμάτιον μὲ πολλὰ ὄστρακα καὶ ἀκέραια μικρὰ ἀγγεῖα μελαμβαφῆ, ὡς ἐν ἄσκοειδές, ὕψ. 0.16 μ., ἀρύβαλλος εὐμεγέθης, ὕψ. 0.13, καὶ μικρὰ τριφυλλόστομος προχόη, ὕψ. 0.09 μ. (πίν. 48β-γ).

Εἰς τρίτην θέσιν παρὰ τὸ τεῖχος μετὰ πυργίσκου τῆς νοτίας πλευρᾶς ἡ ἀνασκαφὴ ἀπεκάλυψε διάφορα γραπτὰ ὄστρακα ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐσφηνωμένα εἰς σχισμὰς βράχων. Τοῦτο τὸ γεγονός ἐκτὸς πολλῶν ἄλλων βεβαιώνει τὴν ὑπόθεσιν, ὅτι ἐκτὸς τῆς τελικῆς πυρπολήσεως καὶ καταστροφῆς τοῦ συνοικισμοῦ ὑπὸ τοῦ Μεναλκίδα τὸ 147 π.Χ. ἔχομεν καὶ παλαιότεραν, γενομένην κατὰ τὸν 4^{ον} π.Χ. αἰῶνα, μετὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀνακτισθεὶς συνοικισμὸς τῆς Ἰάσου διετήρησε μὲν τὸ παλαιὸν κεραμοουργεῖον, ἀλλ' ἔπαυσε τοῦτο νὰ ζωγραφίξῃ τὰ γραπτὰ ἀγγεῖα, ὡς παρατηρήσαμεν ἤδη εἰς τὴν οἰκίαν Δ. Τὸ πρᾶγμα ἐξηγεῖται, ἂν ἐνθυμηθῶμεν, ὅτι αἱ γειτονικαὶ πρὸς νότον Καρυαὶ κατεστράφησαν ὑπὸ τοῦ βασιλέως Ἀρχιδάμου τὸ 365 π.Χ. (ΞΕΝ. Ἑλλην. VII 1, 28),

τὸ δὲ ἐρευνώμενον πόλισμα τῆς Ἰάσου ὡς ἐκ τῆς θέσεώς του ἔδει νὰ ἔχη κοινὰς τύχας μὲ τὰς ὀνομαστὰς ἐκ τοῦ ἱεροῦ τῆς Ἀρτέμιδος Καρυάς.

Δύο μικροὶ τάφοι μυκηναϊκοί—διαμέτρου 3 μέτρων—προσετέθησαν εἰς τοὺς 6 παρομοίους μικροὺς τάφους τοὺς ἀποκαλυφθέντας τὸ 1956 ἐπὶ τοῦ γηλόφου τοῦ ὑπεράνω τοῦ γνωστοῦ μεγάλου τύμβου. Εὐρήματα πενιχρά, ὡς ἐν ἀκέραιον εἰδῶλιον καὶ μερικὰ ὄστρακα.

Τρεῖς ἀλλεπαλλήλους ἐκδρομὰς ἐκάμαμεν εἰς Τεγέαν μὲ τὸν σκοπὸν νὰ ἐκκαθαρίσωμεν τὰ ἀνάμεικτα μετὰ τῶν μικρῶν χαλκῶν τῆς Ἀλέας Ἀθηναῶν εὐρήματα τοῦ ναοῦ τοῦ Παλλαντίου, κατὰ τὴν θέσιν Βίγλαν. Τοῦτο κατορθώθη μὲ πολὺν κόπον καὶ τὰ χάλκινα ἐφωτογραφήθησαν, ὅπως καὶ σημαντικὸν ἀπόκομμα ἀρχαῖκου λακωνικοῦ ἀναγλύφου καὶ πῆλινα ἀρχιτεκτονικὰ τοῦ παλαιότερου ναοῦ τοῦ 6ου αἰῶνος. Ἄλλ' ὅμως τὴν ἀναγκαίαν ἐπίσκεψιν καὶ μελέτην τῶν λειψάνων τοῦ ναοῦ πρὸς συμπλήρωσιν καὶ διασάφησιν τῶν παρατηρήσεών μου κατὰ τὴν ἀνασκαφὴν αὐτοῦ τὸ 1910 καὶ 1918 παρέστη ἀνάγκη διὰ τὴν κακοκαιρίαν νὰ ἀναβάλω.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Α. ΡΩΜΑΙΟΣ

α. Κρατήρ μελαμβαρής.

β. Τριφυλλόστομον άγγείο.

γ. Άσκος και άρύβαλλος.